ଆସ୍ଥା, ନାରୀ ଓ ଯୌନ ଶୋଷଣ

ଅପରିମିତା ମିଶ୍ର

ନିଜକୁ ଭଗବାନ ବୋଲାଉଥିବା ଗୁରୁ ଓ ବାବାମାନେ ଜନସମାଗମକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ଲାଗି ସମୟ ସମୟରେ ନିଜ ନୀତି ଓ ଭାବମୂର୍ତ୍ତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି । କେତେକ ସାଧାରଣ ଭକ୍ତ ଏମାନଙ୍କୁ ଭଗବାନଙ୍କର ଅବତାର ଓ ପ୍ରତିନିଧି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲାବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରେ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଜଣାଇବାର ମାଧ୍ୟମ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି । ଏହି ଆସ୍ଥାକୁ ଏଭଳି ବାବା ମାତାମାନେ ନିଜର ଫାଇଦାରେ ଲଗାନ୍ତି । ଅତୀତରେ ଧର୍ମାନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କରେ ଦେବଦାସୀ ପ୍ରଥା ଓ ଭଗବାନଙ୍କ ନାଁରେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଯୌନ ଶୋଷଣ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନରୁ ଯାଇନାହିଁ । ଧର୍ମ ନାଁରେ ଯୌନଶୋଷଣ ଆଗରୁ ଥିଲା ଓ ଏବେ ବି ଅଛି, କେବଳ ତା'ର ସ୍ଥାନ, ରୂପ ଓ ପରିଭାଷା ବଦଳିଯାଇଛି । ଧର୍ମ ଓ ଆସ୍ଥାର ଅନ୍ୟ ଏକ ମାରାତ୍ମକ ଦିଗ ହେଉଛି କ୍ଷମତା ସହ, ଖାସ କରି ରାଜନୀତିକ ନେତାମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଶ୍ରମ ଓ ମଠ ସବୁର ତାଳମେଳ । ବାବା-ମାତାଙ୍କର ଲୋକପ୍ରିୟତା ଓ ବିପୁଳ ଜନସମାବେଶ ନେତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରେ । ଯାଦ୍ୱାରାକି ନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ଶରଣାର୍ଥୀ ହୁଅନ୍ତି । ନେତା ଓ ଗୁରୁଜୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୂଳଋଲ ହୁଏ । ନେତାମାନେ ଗୁରୁଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଁ ଆଶ୍ରମକୁ ଲକ୍ଷାଧିକ ଟଙ୍କାର ଅନୁଦାନ, ମାଗଣା ଜମି, ପୋଲିସ ସହାୟତା, ଅମଲାତନ୍ତ୍ରର ସହଯୋଗ, ଆୟକର ଛାଡ଼ ଇତ୍ୟାଦି ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ବଦଳରେ ଗୁରୁଜୀ ନେତାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଭକ୍ତଙ୍କ ସମର୍ଥନ ଜୁଟେଇବା ଏକ ବହୁପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରଥା । ଏଠାରେ ଦୁଇଟି ପାରସ୍ପରିକ ସମ୍ପର୍କ ଥିବା ସୁଯୋଗ ଭଣ୍ଡ ଗୁରୁଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିଥାଏ । ଗୋଟିଏ ପାଖରେ ଜନତାର ଆସ୍ଥା, ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭବପ୍ରବଣତା ଓ ଅପରପକ୍ଷେ ନେତା, ସରକାରୀ କଳ ବାବାମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ଓ ପ୍ରଭାବକୁ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ କରିଥାଏ । ବାବାମାନେ ସଫଳ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ଭଳି, ରାଜନେତାଙ୍କ ପୃଷ୍ଠପୋଷକତାରେ ନିଜ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟବସାୟର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିସ୍ତାରରେ ଲାଗି ପଡ଼ନ୍ତି । ଧର୍ମ, ଆସ୍ଥା ଓ ଏହାର ପ୍ରଋର ପ୍ରସାରରେ ଟେଲିଭିଜନ ଚ୍ୟାନେଲମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ କମ୍ ଭୂମିକା ରହି ନାହିଁ ।

କ୍ଲିନିକାଲ ଟ୍ରାଏଲ୍ ଓ ମାନବାଧିକାର ଉଲ୍ଲଂଘନ

ବିନୋଦ

ଆକଳନରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ, ଭାରତର ୪୦୦୦ସରକାରୀ ଓ ବେସରକାରୀ ହସ୍ପିଟାଲରେ ବାୟୋମେଡିକାଲ ଟେଷ୍ଟ ବେଆଇନ ଭାବେ ଚାଲିଛି । ଲୋକଙ୍କ ସହମତିରେ ହେଉ ବା ଅଜାଣତରେ ହେଉ ଏହା ଚାଲିଛି । ଏଥିରୁ ଦୁଇ ତୃତୀୟାଂଶ ହସ୍ପିଟାଲ ଘରୋଇ ଫାର୍ମା କମ୍ପାନୀ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ ମହିଳା, ପୁରୁଷ, ଶିଶୁ, ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ଆଦିଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୂଆ ନୂଆ ମେଡିସିନ ପରୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ବିଶେଷ କରି ନିରାଶ୍ରିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରେ ଅନେକ ମାରାତ୍ମକ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଉଛି । ବାୟୋମେଡିକାଲ ଟ୍ରାଏଲ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୈତିକତା ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଥିବା ସହ ଅନେକ ମହଲ ଏହାର ବିରୋଧ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅରାଜକତା ସମଗ୍ର ଭାରତୀୟ ଫାର୍ମାସ୍ୟୁଟିକାଲ ଶିଳ୍ପରେ ବ୍ୟାପିବାରେ ଲାଗିଛି । ମୁଖ୍ୟତଃ ଭାରତୀୟ କମ୍ପାନୀଗୁଡିକ ବହୁରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କମ୍ପାନୀଗୁଡିକ ଦ୍ୱାରା ଅଧିଗୃହୀତ ହେବା ପରେ ନୈତିକତାର ଘୋର ଅବମୂଲ୍ୟାୟନ ଘଟିଛି ଏବଂ ଏହି ପରୀକ୍ଷଣରେ କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ବିନିଯୋଗ କରାଯାଉଛି । ଗତ କିଛି ବର୍ଷ ତଳେ ରାଷ୍ଟ୍ରାୟ   ସିଏଲଆରଆଇ ଓ ସିଏସଆରଆଇ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ବିଭିନ୍ନ ଘରୋଇ ମେଡିସିନ କମ୍ପାନୀଗୁଡିକ ପାଇଁ ଗବେଷଣା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଏପରିକି ଅନେକ ବିପଜ୍ଜନକ ଔଷଧକୁ ସେମାନେ ମଣିଷ ଦେହରେ ପରୀକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ଏହାକୁ ନେଇ ଦେଶରେ ଗଭୀର ବିତର୍କ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ।

ଚାଷୀ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ବିଧାନସଭା ଏକ ବାଞ୍ଝ ଅନୁଷ୍ଠାନ କି ?

ଲିଙ୍ଗରାଜ

୧୧୦ବର୍ଷ ତଳେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ତାଙ୍କର 'ହିନ୍ଦ୍ ସ୍ୱରାଜ' ପୁସ୍ତକରେ ବ୍ରିଟେନ୍‌ର ସଂସଦୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଏକ 'ବାଞ୍ଝ' ଅନୁଷ୍ଠାନ ବୋଲି କହି କଟୁ ସମାଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଚଳିତବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାର ଦୁଇଟିଯାକ ଅଧିବେଶନ (ମାର୍ଚ୍ଚର ବଜେଟ୍ ଏବଂ ସଦ୍ୟ ସମାପ୍ତ ଅଧିବେଶନ)ର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଏକ କୃଷିପ୍ରଧାନ ରାଜ୍ୟରେ କୃଷକମାନଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ବିଧାନସଭାକୁ ଗୋଟିଏ 'ବାଞ୍ଝ' ଅନୁଷ୍ଠାନ ବୋଲି କହିବା ଅତିଶୟୋକ୍ତି ହେବ କି? ୬ ମାସ ପୂର୍ବେ ଗତ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବିଧାନସଭାର ବଜେଟ୍ ଅଧିବେଶନବେଳେ ରାଜ୍ୟର କୃଷି ଓ କୃଷକ ସମସ୍ୟାକୁ ନେଇ ସବୁ ଦଳର ବିଧାୟକମାନେ ବାକ୍‌ଯୁଦ୍ଧ କଲାପରେ ସର୍ବସମ୍ମତି କ୍ରମେ ୨ଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନେଇ 'ସଙ୍କଳ୍ପ ପ୍ରସ୍ତାବ' ପାରିତ କରିଥିଲେ । ସମ୍ଭବତଃ, ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାର ଇତିହାସରେ ଏକ ନୂଆ କଥା ଥିଲା । ରାଜ୍ୟର ଚାଷୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଆଶାର ସ ାର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ।

ଇଣ୍ଡିଆ ନୁହେଁ; ଭାରତରେ ମହିଳା ଅସୁରକ୍ଷା ବେଶି !

ଗାର୍ଗୀ ଶତପଥୀ

ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ଭେଡେନ ବ୍ଲକ୍ ତାଲମେଣ୍ଡା ଗାଁରେ ଦିନ ଦ୍ୱିପହରରେ ଗଣେଶ ପୂଜା ଦିନ ଯୁକ୍ତ ଦୁଇ ପଢ଼ିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଜଣେ ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଦୁଇଜଣ ଯୁବକ ବିଷ ପିଆଇ କୂଅରେ ପକାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଭଉଣୀ ସହିତ ଝିଅଟି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କୂଅରୁ ଉଠି ଆସି ଘରକୁ ଚାଲି ଆସିଥିଲା । ପରବ ୀ ଦିନ ପରିବାର ଲୋକ ଜାଣିବାପରେ ସିଧାସଳଖ ଡାକ୍ତରଖାନା ବଦଳରେ ସ୍ଥାନୀୟ କ୍ଲିନିକ୍‌କୁ ଦେଖାଇଥିଲେ । ସେହି ଦିନ ଭେଡେନ ଥାନାରେ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ସ୍ଥାନୀୟ ଏ.ଏସ୍.ଆଇ. ଏହାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇନଥିଲେ । ବିଷ ଖୁଆଇବାର ଦୁଇଦିନ ପରେ ଝିଅର ଅବସ୍ଥା ଗୁରୁତର ହେଲା,ଏହାପରେ ନିକଟସ୍ଥ ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ର ନିଆଗଲା । ସଙ୍କଟାପନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତି ହେବାରୁ ପୁଲିସ ଏତଲା ଗ୍ରହଣ କରି ଝିଅକୁ ନିକଟସ୍ଥ ଉପଚିକିତ୍ସାଳୟକୁ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେଲା ସିନା ବୟାନ ରେକର୍ଡ କଲା ନାହିଁ । ଉପଚିକିତ୍ସାଳୟରୁ ଝିଅଟି ବରଗଡ଼ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ଦୁଇ ଦିନ ରହିଲେ । ସେଠି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପେଟରେ ଥିବା ବିଷ ସଫା କରାଗଲା ନାହିଁ, ବିଷ ଖୁଆଇବାର ୩ଦିନ ପରେ ବୁର୍ଲା ନିଆଯିବା ବେଳକୁ ଝିଅଟିର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇସାରିଥିଲା । ସେତେଦିନ ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁଲିସ ତାଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ବୟାନ ନେଇନଥିଲା । ଏହି ଘଟଣାନେଇ ସ୍ଥାନୀୟ ଅ ଳବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉ ଜନା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଲୋକ ଚାପଯୋଗୁଁ ୭ଦିନ ପରେ ପୁଲିସ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଗିରଫ କଲା । ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ବ ମାନ ସୁଦ୍ଧା ଗିରଫ କରାଯାଇ ପାରିନାହିଁ ।

ଏତେ ମୂକ - ନିରବତା କାହିଁକି ?

ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ସାମନ୍ତରା

କୌଣସି ଗାଁ, ସହର, ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ଦେଶରେ ଯଦି କୌଣସି ଅମାନବୀୟ, ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ବିରୋଧରେ ନାଗରିକ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନହୁଏ ସେହି ଗାଁ' ବା ଦେଶରେ ଅରାଜକତା ଓ ହିଂସାର ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଚାଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ବାସ୍ତବିକତା ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ କିମ୍ବା ଦେଶରେ

ଶାସକଶ୍ରେଣୀର ଚରିତ୍ର, ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଏବଂ ଆଚରଣ ଅନୁଯାୟୀ ସାଧାରଣ ପରିବେଶ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଶାସନରେ ଶାସକ ଦଳ କିମ୍ବା ନେତୃତ୍ୱର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଭାଷା ଓ ଧର୍ମ ବିରୋଧରେ ଥାଏ, ତା'ହେଲେ ଘୃଣା ଭାବନା ଜରିଆରେ ଏକ ଭୟ ଓ ଅସୁରକ୍ଷା ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥାଏ, ଯାହାର ପ୍ରଭାବରେ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣର ଆଶଙ୍କା ସର୍ବଦା ରହିଥାଏ । ଯେଉଁ ପ୍ରଗତିଶୀଳ, ବିବେକୀ ଏବଂ ମାନବବାଦୀ କର୍ମକର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଧର୍ମାନ୍ଧତା, ମଣିଷ ବିରୋଧୀ ତତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକତା ବିରୋଧରେ ଲେଖନ୍ତି, କହନ୍ତି କିମ୍ବା ମତ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେହେତୁ ତାହା ଜନମତ ସୃଷ୍ଟି କରେ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବି ଅମାନବୀୟ ତଥା ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ସଙ୍ଗଠନଗୁଡ଼ିକ ତରଫରୁ ଆକ୍ରମଣ ହୋଇଥାଏ । ଏସବୁ ଆକ୍ରମଣ ଲୁକ୍କାୟିତ ଭାବରେ କରାଗଲେ ବି ଏହାର ବାର୍ତ୍ତା ଅତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୁଏ ଯେ ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ଆକ୍ରମଣର ନିହତ ପ୍ରଫେସର ଏମ୍.ଏମ୍.କୁଲବର୍ଗୀ, ଡାକ୍ତର ନରେନ୍ଦ୍ର ଡାଭୋଲକର ଓ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ସମାଜ ସଂସ୍କାରକ ଗୋବିନ୍ଦ ପାନସାରେଙ୍କ ପରି ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବି ଏପରି ହେବ ଏବଂ ଗତ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୬ତାରିଖରେ ପୁଣି ହେଲା ନିର୍ଭୀକ । ସ୍ପଷ୍ଟବାଦୀ ସାମ୍ବାଦିକ ତଥା ସମ୍ପାଦକ ଗୌରୀ ଲଙ୍କେଶଙ୍କ ଉପରେ ଗୁଳିଚାଳନା ଏକ ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା । ବ୍ୟକ୍ତିଟି ଏକ ସୁପାରି ହତ୍ୟାକାରୀ ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ବିଷାକ୍ତ ଆଦର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ଗୁଳିଚାଳନା ହୋଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ସେହି ହେତୁବାଦୀ ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ ତିନିବ୍ୟକ୍ତି ଯେପରି ଗୁଳିର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ, ଗୌରୀ ମଧ୍ୟ ସେପରି ହେଲେ । ଡଃ ଆମ୍ବେଦକରଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ନିର୍ମିତ ସମ୍ବିଧାନଟି ଆମ ରାଷ୍ଟ୍ରର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ । ସେ ନିଜେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମକୁ ପରିହାର କରି ବୌଦ୍ଧଧର୍ମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ କେବଳ ଜାତିହୀନ ସମାଜ ଗଢ଼ି ସମାନତା ଆଣିବା ପାଇଁ । ସେହି ସମ୍ବିଧାନକୁ ଅକାମୀ କରିବାକୁ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରୁଥିବା ସଙ୍ଗଠନ ଆଜି କ୍ଷମତାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛି । ଆଜି ଦଳିତ, ମୁସଲମାନ ଓ ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷତା ପାଇଁ ନିର୍ଭୀକତାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟରତ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ, ଲେଖକ ଓ ସାମ୍ବାଦିକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିବା ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ବଡ଼ ନାଗରିକ ସମାଜ ନିରବ ରହିବା ବା ମୂକ ଦର୍ଶନ ହୋଇ ରହିବା କେବଳ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିବାଦ ନୁହେଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ୱାଧୀନତା ମଧ୍ୟ ଚାଲିଯିବ । ତେଣୁ ଏକ ସକ୍ରିୟ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ସଚେତନ ନାଗରିକସମାଜର ଆବଶ୍ୟକତା ଅତି ଜରୁରୀ ।

ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରଳୟ !

ଇଂ. ମାୟାଧର ସାଇଁ

ବିଶ୍ୱରେ ପୃଥିବୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେଉଁ ଗ୍ରହ କିମ୍ବା ଉପଗ୍ରହରେ ଜୀବଜଗତ ଥିବାର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବିଷ୍କାର କରାଯାଇନାହିଁ । ପୃଥବୀରେ ଜୀବଜଗତ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି ଏଠାରେ ତରଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଜଳ ଅଛି । ଏଣୁ ପୃଥିବୀକୁ 'ନୀଳଗ୍ରହ' କୁହାଯାଏ । ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠଭାଗରେ ପ୍ରାୟ ୭୦.୮ଭାଗ (୩୬୧ ନିୟୁତ ବର୍ଗ କି.ମି.) ବିଶାଳ ସମୁଦ୍ରଦ୍ୱାରା ପରିବ୍ୟାପ୍ତ । ମହାସାଗର ସମୂହର ଜଳଭାଗ ପରସ୍ପର ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ରୂପରେ ରହିଛି । ଏଥିରେ ପ୍ରାୟ ୧୩୪୭୦୦ କୋଟି ଘନ କି.ମି. ଜଳରାଶି ଅଛି । ପୃଥିବୀର ଦକ୍ଷିଣ ଗୋଲାର୍ଦ୍ଧରେ ସ୍ଥଳଭାଗ ଅପେକ୍ଷା ଜଳଭାଗ ଅଧିକ ରହିଛି । ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଊନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ମଧ୍ୟଭାଗରୁ ତିନିହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୁଦ୍ରସ୍ତର ପ୍ରାୟ ସ୍ଥିର ରହିଥିଲା । ୧୮୫୦ ମସିହା ପରଠାରୁ ଏହା କ୍ରମଶଃ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଏହି ସମୟରେ ପୃଥିବୀର ଶିଳ୍ପବିପ୍ଳବ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । କୋଇଲାରେ ଆବିଷ୍କାର ଥିଲା ଶିଳ୍ପ ବିକାଶର ଆଧାର । ଏହା ପରଠାରୁ ସମୁଦ୍ର ସ୍ତର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଊନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ସମୁଦ୍ର ପ ନ ୬୦ମି.ମି. ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବାବେଳେ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଏହା ୧୯୦ ମି.ମି. ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଭୂତାତ୍ତ୍ୱିକ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ଗତ ଦୁଇହଜାର ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସମୁଦ୍ର ପ ନ ବାର୍ଷିକ ହାରାହାରି ୦.୦ରୁ ୦.୨ ମି.ମି. ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ମାତ୍ର କେବଳ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ପାଇଁ ଏହି ମୂଲ୍ୟ ହେଉଛି ୧୭ ମି.ମି. ।

ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ବିଶ୍ୱନାଥ କର-୯

କୈଳାସ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ

ସମାଜ ସମସ୍ୟା ଉପରେ ବିଶ୍ୱନାଥ ଆଲୋକପାତ କରିଥିଲେ । ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଓ ସଭ୍ୟତା ଭାରତୀୟ ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଘୋର ବିପଦ ଘଟାଇଅଛି, ତାହା ଚକ୍ଷୁଷ୍ମାନ୍ ବ୍ୟତିମାତ୍ରକେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଅଛନ୍ତି । ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଭାବରେ ଭାରତବାସୀର ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ ସଂସ୍କାର ବିଚଳିତ ଓ ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯାଇଅଛି - ପ୍ରାଚୀନ ସମାଜର ଭି ି ମୂଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଲୋଡିତ ହୋଇଯାଇଅଛି । ପ୍ରାଚୀନ ସାମାଜିକ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ନବ୍ୟଶିକ୍ଷିତ ଭାରତ ସନ୍ତାନର ଆଉ ଆସ୍ଥା ବା ଅନୁରାଗ ନାହିଁ - ତାହାର ରୀତି ନୀତି ଆଚାର ବ୍ୟବହାର ଆହାର ପରିଚ୍ଛଦ କ୍ରିୟାକଳାପ ସକଳ ବିଷୟରେ ରୂପାନ୍ତର, ଭାବାନ୍ତର ଘଟିଅଛି ଏବଂ ଘଟୁଅଛି । ବାହ୍ୟ ପରିବ ର୍ନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ବା ଆଲୋଚ୍ୟ ନୁହେଁ । ସାମାଜିକ ଆଦର୍ଶ ଏବଂ ମୂଳ ନୀତିରେ ଯେ ପରିବ ର୍ନ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଅଛି ତାହା ହିଁ ବିଚାର୍ଯ୍ୟ । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଏ ଯୁଗରେ ମାନବ ପ୍ରାଣରେ ସର୍ବତ୍ର ସକଳ ବିଷୟରେ ନବଆଶା ଓ ନବ ଆକାଂକ୍ଷା ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ନବ ଆଦର୍ଶ ମାନବ ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଅଛି । ସେହି ଆଦର୍ଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି କୌଣସି ଜାତି ବା ସମାଜ ଉନ୍ନତି ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇପାରେ । ପୃଥିବୀର ସର୍ବତ୍ର ଏହି ଆଦର୍ଶର ସୂଚନା ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଉନ୍ନତ ଜାତିମାନେ ଧୀରେ ଧୀରେ ପୁରାତନ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତା ପରିହାର କରି ନବଆଦର୍ଶ ଅଭିମୁଖରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଅଛନ୍ତି । ଗ୍ରହଣ ଓ ବର୍ଜନ- ଏ ଦିଓଟି ଜୀବନ୍ତ ମାନବ ଓ ଜୀବନ୍ତ ସମାଜର ଲକ୍ଷଣ ଏବଂ ଉନ୍ନତିର ନିଦାନ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ, ପାରିବାରିକ, ସାମାଜିକ ଏବଂ ଜାତୀୟ ଜୀବନରେ ସତ୍ୟାନୁପ୍ରାଣିତ, ବିଶୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନାନୁମୋଦିତ, ପ୍ରେମପୁଣ୍ୟାନୁରଞ୍ଜିତ ଆଦର୍ଶର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହିଁ ମାନବ ଜୀବନର ଓ ମାନବସମାଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଯାହା ଏହି ଆଦର୍ଶର ଅନୁକୂଳ, ତାହା ଗ୍ରହଣୀୟ ଏବଂ ଯାହା ପ୍ରତିକୂଳ ତାହା ବର୍ଜନୀୟ । ସ୍ଥୁଳତଃ ସମଗ୍ର ମାନବ ଜାତିର ଆଦର୍ଶ ଏକ ଏବଂ ଅଭିନ୍ନ-ଦେଶ କାଳ ପାତ୍ର ଭେଦରେ ବିକାଶର ମାର୍ଗ ଓ ପରିମାଣରେ ତାରତମ୍ୟ ଘଟିଥାଏ , ଏତିକି ମାତ୍ର ପ୍ରଭେଦ । ପୁଣି ଦେଖାଯାଏ ବିଭିନ୍ନ ଯୁଗରେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ ଆଦର୍ଶ ବିଧାତାଙ୍କ ଅପୂର୍ବ ବିଧାନରେ, ଘଟଣାଚକ୍ରରେ ଯୁଗାନ୍ତରରେ ଦେଶାନ୍ତରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେହି ଯୁଗର ଓ ଦେଶର ଆଦର୍ଶକୁ ପରିପୁଷ୍ଟ ପରିମାର୍ଜିତ କରୁଅଛି । ଏହିପରି ସମଗ୍ର ମାନବ-ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅଖଣ୍ଡପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଦର୍ଶ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ପଥ କ୍ରମଶଃ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରଶସ୍ତ ହେଉଅଛି । ବ ର୍ମାନ ଏହି ବିଶାଳ ଭାରତ ଖଣ୍ଡରେ ଦିଓଟି ବିଭିନ୍ନ ଆଦର୍ଶର ସଂଘର୍ଷ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି । ଏହି ଉଭୟର ଶୁଭ ସମ୍ମିଳନରେ ଏକା ଭାରତର ମଙ୍ଗଳ-ତଥା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ମଙ୍ଗଳ ।

ଓଡ଼ିଶା ରାଜନୀତିରେ ଆଂଚଳିକ ବିଷମତା- ୧୨

ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ଖମାରୀ

ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରିମଣ୍ଡଳ (୧୯୯୧-୯୫)

ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀତ୍ୱ (୧୯୯୧-୯୫)ରେ ବାରମ୍ବାର ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ବିଭାଗ ପରିବ ର୍ନ ହୋଇଛି । ପୂର୍ବର ପରମ୍ପରା ଓ ନୀତିନିୟମକୁ ନ ମାନି ସର୍ବାଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀତ୍ୱର ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟର ଓଡ଼ିଶାକୁ ଏକ ବଡ଼ ଅବଦାନ ହେଉଛି ଜିଲ୍ଲା ପୁନର୍ଗଠନ । ଅବଶ୍ୟ ଶାସନର ବିକେନ୍ଦ୍ରୀକରଣ କରି ଶାସନକଳକୁ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ପହ ।ଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଜିଲ୍ଲା ପୁନର୍ଗଠନ ପାଇଁ ଅତୀତରେ ଏକାଧିକ ବାର ଉଦ୍ୟମ ହୋଇଥିଲା । ନନ୍ଦିନୀ ଶତପଥୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀତ୍ୱ କାଳରେ ଏଥିପାଇଁ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ବିଚାରପତି ରାଜକିଶୋର ଦାସଙ୍କ ଅଧକ୍ଷତାରେ ଏକ ୩ଜଣିଆ କମିଶନ୍ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି କମିଶନ୍ ପୁରୀ, କଟକ, ଗଞ୍ଜାମ ଓ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାକୁ ବିଭାଜିତ କରି ଆଉ ୬ଟି ଜିଲ୍ଲା ଗଠନ କରିବାକୁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏହା ଏକ ସ୍ପର୍ଶକାତର ବିଷୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ସୁପାରିଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରି ନଥିଲା। କେବଳ ୧୯୮୯ ମସିହା ଶେଷଭାଗରେ ହେମାନନ୍ଦ ବିଶ୍ୱାଳଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀତ୍ୱ

ସମୟରେ ତତ୍‌କାଳୀନ ରାଜସ୍ୱମନ୍ତ୍ରୀ ଭାଗବତ ପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତି ନିଜ ନିର୍ବାଚନମଣ୍ଡଳୀ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାକୁ ଏକ ଜିଲ୍ଲାରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ।

ବାସହରାଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା : ରାଜଧାନୀରେ ୬୫୫୯ରୁ ଅଧିକ ବାସହରା

ନିକଟରେ ସିଟି ମେକର୍ସ ଇନ୍ ଭୁବନେଶ୍ୱର ନାମକ ଏକ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ରିପୋର୍ଟ **(ଆକ୍ସନଏଡ୍ ଓ ସି.ସି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଡିଙ୍କ ସର୍ବେକ୍ଷଣ)** ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଯାଇଅଛି । ବିଶେଷ କରି ଉକ୍ତ ସର୍ବେକ୍ଷଣରେ ମିଳିଥିବା ଆଧାର ଭି ିରେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ବାସହରାଙ୍କ ଜୀବନଶୈଳୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖଦାୟକ । ଏହାକୁ ପାଥେୟକରି ସେମାନେ ନିଜର ଜୀବନ ଜୀବିକାକୁ ବାହି ନେଇଥାନ୍ତି । ଉକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ, ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର ସ୍ମାର୍ଟ ସିଟିରେ ପରିଗଣିତ ହୋଇଯାଇଛି । ସହରର ବିକାଶ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବାସହରାଙ୍କ ଅବଦାନ ଥିବାବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଉଛି । ବିଗତ ଋରିମାସ ତଳେ ରାଜଧାନୀରେ କେତେସଂଖ୍ୟକ ବାସହରା ଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ବ ୍ବାର କୌଶଳକୁ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ଆକ୍ସନଏଡ୍ ଓ ସି.ସି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଡିଙ୍କ ମିଳିତ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ରାଜଧାନୀର ୬୭ଗୋଟି ୱାର୍ଡକୁ ୭ଟି ଜୋନ୍‌ରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇ ଉକ୍ତ ସର୍ବେକ୍ଷଣଟି କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଆଧାରରେ ମୁଣ୍ଡଗଣତି ଭାବରେ ପାଖାପାଖି ୬୫୫୯ରୁ ଅଧିକ ବାସହରା ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ସାଧାରଣତଃ ଭାବରେ ମନ୍ଦିର, ବଡ଼ବଡ଼ ଦୋକାନ କଡ଼, ରେଲୱେ ଷ୍ଟେସନ୍, ବସ୍‌ଷ୍ଟାଣ୍ଡ, ସିନେମା ହଲ, ହସପିଟାଲ୍ ଓ ଫୁଟ୍‌ପାଥ୍‌ରେ ରାତ୍ରୀଯାପନ କରିଥାନ୍ତି । ବାସହରାଙ୍କ ଜନସଂଖ୍ୟା ଆଧାରରେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ୭୯ଶତକଡ଼ା ହେଉଛନ୍ତି ପୁରୁଷ ଓ ୨୧ଶତକଡ଼ା ହେଉଛନ୍ତି ମହିଳା, ୪୧ ପ୍ରତିଶତ ଆଦିବାସୀ ଓ ଦଳିତବର୍ଗ, ୪୧ଶତକଡ଼ା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଓ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୯୭ଭାଗ ହେଉଛନ୍ତି ହିନ୍ଦୁ । ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାର ଶତକଡା ୯୩ ଭାଗ ଓ ୭ ଶତକଡା ହେଉଛନ୍ତି ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ବିହାର, ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଓ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଅ ଳର । ନିର୍ମାଣଧୀନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶତକଡ଼ା ୩୩ ଭାଗ ନିୟୋଜିତ ଅଛନ୍ତି । ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ବାସହରା ନିର୍ମାଣ ଶ୍ରମିକ ସହରର ନିର୍ମାତା ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସହରର ନିର୍ମାଣକାରୀ ଭାବରେ ଅଭିହିତ କରାଯିବା ଦରକାର । ୨୮ଶତକଡା ଭିକ୍ଷାବୃ ି, ବୁଲାବିକାଳି, ଘରୋଇ କାମ, ଜରି ଗୋଟାଳି ଭାବରେ ନିୟୋଜିତ ଅଛନ୍ତି । ମାସକୁ ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ୨୦ଦିନ କାମ ପାଇଥିବା ବେଳେ ଯାହାର ଶତକଡା ହେଉଛି ୬୦ଭାଗ । ୧୧ରୁ ୨୦ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଶତକଡା ୩୫ଭାଗ ଓ ୨ଶତକଡା ୧୦ ଦିନରୁ କମ୍ କାମ ପାଇଥାନ୍ତି । ପାରିଶ୍ରମିକ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ମାତ୍ର ୧୦୫ଟଙ୍କା ପଡିଥାଏ । ଅଧ୍ୟୟନରୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡିଛି ଯେ ଲିଙ୍ଗଗତ ତାରତମ୍ୟତା ଓ ରୋଜଗାର ମଧ୍ୟରେ ଶତକଡା ୩୦ଭାଗ ମହିଳା ଦିନକୁ ୧୦୦ ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ପାରିଶ୍ରମିକ ପାଇଥାନ୍ତି । ଯାହାକି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରର ୧୮ଶତକଡ଼ା । ସ ୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ୧୨୦୩ଜଣଙ୍କୁ ଏ ବାବଦରେ ପଚରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକି ୩୫.୦୮ ଶତକଡ଼ା ପଇସା ସ ୟ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ୬୪.୩୪ଶତକଡା ସଂଚୟ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିନାହାନ୍ତି । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ୧୨୦୩ଜଣ ବାସହରାଙ୍କୁ ବାଦ୍ ଦେଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଶତକଡା ୬୬ଭାଗ ଖୋଲା ଆକାଶ ତଳେ ଓ ଅସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ପରିବେଶ ମଧ୍ୟରେ ରହୁଛନ୍ତି । ୩୩ଭାଗ ସର୍ବସାଧାରଣ ସ୍ଥାନ, ଦୋକାନ ବାରଣ୍ଡା ଓ ମନ୍ଦିରରେ ଶୋଉଛନ୍ତି । ୦.୫୮ ଶତକଡା ବାସହରା ରାତ୍ରୀ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳରେ ରହୁଛନ୍ତି । ବହୁସଂଖ୍ୟାରେ ଖରାପ ପାଗ, ପୋଲିସ ଜୁଲୁମ୍ ଓ ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ଦାଉରେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଛନ୍ତି । ପାଖାପାଖି ୪୭% ବାହାରେ ମଳତ୍ୟାଗ କରୁଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ସର୍ବେକ୍ଷଣରୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ୮୭% ଭୁବନେଶ୍ୱର ସ୍ମାର୍ଟ ସିଟି ପ୍ରକଳ୍ପ ବାବଦରେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଓ ୯୯ଶତକଡ଼ା କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆମକୁ ପ୍ରକଳ୍ପରେ କଣ ହେବ ଯୋଗାଯୋଗ, ପରାମର୍ଶ ଓ ମତାମତଟିଏ ମଧ୍ୟ ନେଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଏଭଳି ଏକ ଦୋଛକିରେ ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ବାସହରାଙ୍କୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ବ ୍ବାର ଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରାଯିବା ଦରକାର । ଏ ଦିଗରେ ପ୍ରଶାସନ, ପୋଲିସ, ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କର ମିଳିତ ପ୍ରୟାସ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ହେବା ଦରକାର । ବ୍ୟାପକସଂଖ୍ୟାରେ ୨୪ ଘ ା ରାତ୍ରୀ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବା ଦରକାର । ବାସହରା ମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଅଧିକ ରହୁଛନ୍ତି ସେ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ପାଇଖାନା ନିର୍ମାଣ କରାଯିବା ଦରକାର । ବାସହରା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ନିର୍ମାଣଧୀନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜୀବନ ଜୀବିକାର ସୁରକ୍ଷିତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ, ସ୍ମାର୍ଟ ସିଟିରେ ବାସହରାଙ୍କୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଦରକାର । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ **'ଆହାର'** ଉପରେ ବହୁସଂଖ୍ୟାରେ ବାସହରା ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଏହା ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ମିଳୁନଥିବାରୁ ଅସହାୟ ମନେ କରୁଛନ୍ତି । ଏ ଦିଗରେ ପ୍ରଶାସନ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଦରକାର । ଏ ଦିଗରେ ସମନ୍ୱୟତାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ବାସହରା ଲୋକଙ୍କ ସ୍ଥିତି ସମ୍ପର୍କିତ ସର୍ବେକ୍ଷଣରେ ଯୋଗଦେଇଥିବା ୫୦ରୁ ଅଧିକ ଆଗ୍ରହୀ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀଙ୍କୁ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଉନ୍ମୋଚନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବିଧାୟକ ପ୍ରିୟଦର୍ଶୀ ମିଶ୍ର, ଦେବବ୍ରତ ପାତ୍ର, ଘାସିରାମ ପଣ୍ଡା, ବିଏନ୍ ଦୁର୍ଗା, ସଦାଶିବ ସ୍ୱାଇଁ, ବରିଷ୍ଠ ସାମ୍ବାଦିକ ପ୍ରିୟରଂଜନ ସାହୁ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗଦାନ କରି ରିପୋର୍ଟ ଉପରେ ବ୍ୟାପକ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ ।

ରିପୋର୍ଟ- ଭାସ୍କରଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ

ସୂର୍ଯ୍ୟପ୍ରତାପଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ

ସୂର୍ଯ୍ୟପ୍ରତାପ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଅସ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଜିଇଁଥିଲା ବେଳେ ଯେମିତି, ମୃତ୍ୟୁରେ ବି ସେମିତି । ଦୁଃଖରେ ଉଜୁଡ଼ି ପଡ଼ିବା ବା ଭାବାବେଗକୁ ଅଜାଡ଼ି ଦେବାପାଇଁ କାହାରିକୁ ଅବସର ଦେଇନାହାନ୍ତି । ସେ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି, ଏମିତିକି ନିଜ ପରିଚିତ ବର୍ଗ ଭିତରେ ଗୁଞ୍ଜରଣ କିଛି ଶୁଭିନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଥିଲା ଅତୃପ୍ତ କ୍ଷୁଧା । ଅପୂର୍ବ ଧୀଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ଥିଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟପ୍ରତାପ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଗକୁ ନେଇଯିବାର ଅଦମ୍ୟ ଇଚ୍ଛା । ମୃତ୍ୟୁ ସହ ବନ୍ଧୁତା ଚିରନ୍ତନ ବୋଲି କହୁଥିଲେ ରାତ୍ରୀକାଳୀନ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା ବେଳେ ।

ଇଂରାଜୀ ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଧ୍ୟାପକ ହିସାବରେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭଳି ଅଳ୍ପଜ୍ଞାନରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନହୋଇ ଅଧିକ ଜାଣିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜାରିରଖିଥିଲେ । ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ, ଅଧ୍ୟାପକ, ସାମ୍ବାଦିକ, ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନିର୍ମାତା, ମୁକ୍ତ ଚିନ୍ତକ, ସାମାଜିକ କର୍ମୀ ଏମିତି ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସାନିଧ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କରୁ ଉପକୃତ ହୋଇଛନ୍ତି ।